

Yên Bái – khi đàn cá tằm nuốt các cánh rừng

Trong năm qua và nhiều năm gần đây, nếu có một bình phong thònbuôn bã vớ một tnh rừng núi bị thm họa thiên nhiên nhiều và thm khc nh t Việt Nam, ch c chn TOP đ u không th nào thi u cái tên: Yên Bái.

Trong tích t c, vài chục người ch t ở Ba Khe, ngót hai chục người ch t thm b t toàn th y ở La Pán T n, lũ khc hại ở Văn Ch n – Nghĩa Lộ, mưa lũ gây ch t chóc nhiều và cô lập hoàn toàn huyện Trạm T u... Liên ti p và liên ti p. Đ ng nghiệp c a chúng tôi, nhà báo Đinh Hữu Dư cũng t nạn, mưa lũ b g y c cây c u bê tông c t thép t ng như không th kiên c hơn ở ngòi Thia, khi Dư đang đứng tác nghiệp.

Chúng thực sự tr v c a Bà Mẹ Rừng

R t nhiều người, trong nhiều năm đã đặt các câu h i vì sao và vì sao? Nh m m t cũng bi t, thm họa đ n từ l i ứng x tàn độc c a con người với thiên nhiên, rừng bị phá, núi đ i bị x thịt xu n ng c, sông su i bị ngăn bít b i các công trình vô l i và tham lam. Rừng là t m áo giáp b o bọc, là bộ khiên che ch n, là nơi giữ nước và ngăn mưa lũ gây họa. Người ta đã phá rừng ở đâu?

Câu tr l i là: Ch c ch n họ phá rừng, dù không bi t phá ở những đâu và những ch từng tai t ng bị phá giờ còn tái di n đi u x u xa ngày cũ hay không? Ch bi t rằng, trong bụng dòng nước ng u bọt và hung hãn tràn v khi thm sát nhiều lương dân vô tội kia, chứa r t nhiều g .

Có khi, ở M D , huyện Mù Căng Ch i, c một h th y lợi mênh

mông bít kín bạt ngàn toàn gỗ. Có khi, cánh rừng lớn ở Văn Chấn, sau khi mấy chục người thiệt mạng, mưa tan, lũ dừng thì núi cối rộng dài như bạt tận hiện ra. Rừng trơ những thân gỗ mà loài người đã giết chết của rừng và. Như một sự trơ vơ của thiên nhiên với lối hành xử ích kỷ và cuồng dại của những đứa con hư.

Nhóm phóng viên Báo Lao Động từng đi đến tận cùng nhiều vụ phá rừng rất lớn ở Yên Bái. Có thể nói là lớn nhất từng được biết đến. Người dân bức xúc đã kỳ vọng rất nhiều. Nhưng, sự “chấn động”, sự kỷ luật, cảnh cáo vài cán bộ hư, chỉ khuỷu lên làm vì trong ít ngày, rồi đâu lại vào đó.

Những cây pơ mu đường kính gần hai mét ở đỉnh cao bậc nhất của dãy Hoàng Liên Sơn trên địa phận vùng rừng lũ quét, lũ bùn, lũ ống, sạt lở như Trạm Tụ, Văn Chấn bị xé thịt. Ở đó, gỗ có khi được bày bán công khai như cái chợ trời đỉnh núi. Mặc cả, xé gỗ, vác gỗ, dọa dẫm chửi bới nhau, truy sát nhà báo khi nghi ngờ có sự hóa trang xâm nhập.

Những cây gỗ cả nghìn năm tuổi, báu vật của dãy núi cao nhất Việt Nam, hùng vĩ nhất Đông Dương vốn bị xé thịt vô tư. Người ta ăn ngó đọt lá, dựng lều lán, چرا xé như thỏ phá trong rừng. Có cả làng phá rừng pơ mu với những kẻ phá sơn lâm nghiện ma túy, nhiễm HIV/AIDS, chết cả loạt.

Những cây gỗ thơm lừng hương pơ mu bị xé, nhà báo lọt thõm vào trận địa gỗ đã xé, tằm nào cũng to cả mét bề ngang, chọt ai đó thọt lên: Thơm ma quá! như mùi nhang khói từng tiễn các cánh rừng vậy. Nếu không có lực lượng kiểm lâm Sơn La vác súng AK và giết K59 đi cùng, chắc hẳn chúng tôi không có được những bức ảnh kèm theo bài viết này về thực trạng phá rừng ở Trạm Tụ.

Bây giờ, có người báo, pơ mu sắp hết rồi, chỉ còn vài chòm trên đỉnh thôi. Còn đám lâm tặc thời a còn thì khôn như chuột. Chúng lén lút như chuột trong rừng sâu và cán bộ cỡ nào

xâm nhập vào thì cũng bị cú vọ theo dõi, tẩu tán tang vật, có giới mà “mục sở thị” cảnh tàn sát thiên nhiên như xưa nữa. Cho dù thòm cảnh vãn diễn ra. Âm thòm mà dữ dội, theo cái lối chuột chũi ăn rừng, lấu cá gặm từng miếng rồi lộn mọt, năm này qua năm khác.

[Xem trọn bài](#)